

LUKOVSKÝ ZPRAVODAJ

čtvrtletní obecní zpravodaj

Číslo 4/2021

www.obec-luka.cz

Vyšlo 14.12.2021

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
do konce letošního roku zbývá už jen pár dní, které si i přes řadu nepříjemných zjištění, jako je výrazné navýšení cen energií, i řadu protiepidemických nepopulárních opatření, určitě zaslouží prožít v duchu předvánočních tradic, byť to může být někdy složité až nemožné. Bohužel v nadcházejícím období se musíme vyrovnat s tvrdou realitou, kdy za zboží a služby potřebné k běžnému životu budeme muset sáhnout hlouběji do peněženky.

Obec Luká v příštím roce nebude navyšovat ceny vodného ani stočného, byť se výrazně zvedne platba za elektrickou energii. Nevyužijeme možnost zvýšení daně z nemovitosti, kterou nám zákon umožňuje. Řada okolních obcí a měst této příležitosti využila a vylepšila si tím své rozpočty.

Co se týče obecních nájemních bytů, kdy má naše obec 35 bytů v domově pro seniory a 15 bytů v obecních domech, se měsíční nájemné nebude zvyšovat a zůstane na stejné úrovni. Původně mělo dojít k nárůstu plateb nájmu od II. pololetí příštího roku, ale vzhledem k vzniklé situaci spojené s růstem cen by obec své občany vystavila ještě větší finanční zátěži.

Postoj obce můžeme chápat jako určitý projev solidarity, neboť se dokáže snaže vyrovnat s nastalou složitou drahotou, do které se naše společnost dostala.

Poplatek za odpady jsme museli navýšit ze 400 Kč na 500 Kč, a to z toho důvodu, že jsme zavedli odvážení bioodpadu, což v minulosti nebylo a někteří neukáznění občané nás doslova zavalili zelenou hmotou, místo toho aby ji efektivně zpracovali na svých pozemcích.

Letitým problémem je komunální odpad. Pro řadu občanů je zřejmě přirozené, že v popelnicích končí sklo, plasty, papír, tráva i hlína, což jsou materiály, které se dají vytřídit. Obec za tyto lajdáky ale zbytečně zaplatí peníze, kterých by se dalo využít na potřebnější projekty.

Pozornosti občanů určitě neunikla skutečnost, že se dokončila výstavba nové školky a odborných učeben v řádném termínu dle smlouvy a co je velmi důležité, nedošlo k navýšení ceny díla. Náklady stavby v objemu 44,591.188 Kč včetně DPH byly uhrazeny dotací z Ministerstva financí ve výši 20 mil. Kč, úvěru u ČS, a.s. ve výši 13 mil. Kč a zbytek nákladů

se uhradil z obecního rozpočtu.

V letošním roce se nám podařilo opravit místní komunikace ve Střemeníčku, přístupovou komunikaci k nové školce, vybudovat pro děti mateřské školky nové dětské hřiště a částečně vybavit prostory školky novým nábytkem.

V obecním lese průběžně probíhaly práce s odstraňováním následků kůrovcové kalamity. Vysazovaly se v jarních měsících stromky, uschlé lesní porosty kácely a zpracovávaly. Tím jsme vytvořili plochy potřebné pro jarní sázení stromků, kterých v příštím roce plánujeme vysadit přibližně 100.000 kusů. Na všechny výše uvedené projekty jsme dokázali získat během roků 2020 – 2021 dotace ve výši 26,000.000 Kč. Závěrem Vám přeji příjemné prožití svátků vánočních. Rovněž bych chtěl poděkovat těm občanům, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli a přispěli ke spokojenému a pohodovému životu v naší obci.

František Lakomý
starosta obce Luká

STŘEMENIČSKÁ TRAKTORIÁDA

Dne 2.10.2021 jsme s partou nadšenců uspořádali o. ročník střemeničské traktoriády.

Sešli se traktoristé, ale i mopedisté a kolisté. Soutěžilo se o pohár Zlatý traktor a největší smysl pro humor.

Odpoledne jsme pro děti nachystali soutěže, jako mini traktoriádu na šlapacích strojích, skákání v pytlí apod.

Sešli jsme se v hojném počtu, jak účastníci, tak diváci, za což jsme velmi rádi. Bohatě občerstvení bylo zajištěno.

Děkujeme tímto všem účastníkům a přátelům za podporu a pomoc při organizaci.

Už teď se těšíme na 1. ročník

Helena a Vašek Grohman Střemeničko

U S N E S E N Í Z 20. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKÁ, KONANÉHO DNE 26.8.2021

1. Zastupitelstvo obce Luká určuje ověřovateli zápisu p. L.Zapletalovou a Ing. M.Ellnera, zapisovatelem p. E.Ševčíkovou a členem návrhové komise Bc.J.Navaru, Mgr. J.Martínka a Ing. K.Vronku
2. Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce Luká
3. Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí Zprávu o hodnocení nabídek na veřejnou zakázku „Luká – Oprava povrchu místní komunikace Střemeničko“ a
a) vylučuje, s přiměřeným použitím §48 odstavec 2. písmeno b), zákona č. 134/2016 Sb., z další účasti ve výběrovém řízení „Luká – Oprava povrchu místní komunikace Střemeničko“ dodavatele KARETA s.r.o., Krnovská 1877/51, 792 01 Bruntál, IČ: 62360213 pro nedoložení dokladů pro objasnění předložených údajů či dokladů,
b) schvaluje zadání veřejné zakázky „Luká – Oprava povrchu místní komunikace Střemeničko“ dodavateli SWIETELSKY stavební s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby MORAVA, Jahodová ulice 60, 620 00 Brno, IČ: 48035599,
c) schvaluje uzavření smlouvy o dílo na veřejnou zakázku „Luká – Oprava povrchu místní komunikace Střemeničko“ mezi Obcí Luká, Luká 80, 783 24, IČ: 00299171 a dodavatelem SWIETELSKY stavební s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby MORAVA, Jahodová ulice 60, 620 00 Brno, IČ: 48035599 a pověřuje starostu obce pana Františka Lakomého podpisem smlouvy o dílo.
4. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje podání žádosti o podporu u akce „Oprava místní komunikace Luká, Březina – Vedmuchov“ z dotačního podprogramu 117D8250 - ř č Podpora vládou doporučených projektů v oblasti rozvoje regionů č. 1000 Ministerstva pro místní rozvoj ČR.“

František Lakomý
starosta obce

Bc. Jiří Navara
místostarosta

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole.
Výpověď u stávajícího pronajímatele
vyřídím za Vás, nevadí i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích
bude řádně hospodařeno.

Nájemné 4–5000 Kč / ha, možnost dalších služeb.

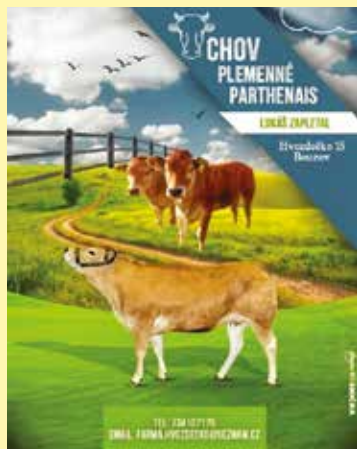
Více informací na:

Lukáš Zapletal, Hvozdečko 15, Bouzov

Tel.: 734 107 175

E-mail: farma.hvozdecko@seznam.cz

web: <https://farma-hvozdecko.webnode.cz>

USNESENÍ Z 21. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKÁ, KONANÉHO DNE 15.11.2021

1. Zastupitelstvo obce Luká určuje ověřovateli zápisu p.Zapletalovou a Ing. Ellnera a zapisovatelem p. Šimíčkovou. Za členy návrhové komise schvaluje p. Vydřela, p. Vyroubala a Ing. Ellnera
2. Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce Luká.
3. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Střednědobý výhled rozpočtu obce na období 2023 – 2027.
4. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje schodkový rozpočet obce pro rok 2022 dle zveřejněného návrhu.
5. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Střednědobý výhled rozpočtu ZŠ a MŠ Luká na období 2023 – 2024.
6. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje rozpočet ZŠ a MŠ Luká na r. 2022 dle zveřejněného návrhu.
7. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje rozpočtovou změnu č. 8 /2021 Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí rozpočtové změny č. 6/2021 a 7/2021.
8. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Luká č. 1/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.
9. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. UZSVM/OOL/4343/2021-OOLM s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO: 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 a pověřuje starostu obce podpisem této smlouvy.
10. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Smlouvu o nájmu plynárenského zařízení č. 9421002862/4000240870 uzavřena na základě smlouvy opodmínkách uzavření budoucí smlouvy č. 9418002316/2018/4000217641 ze dne 5.10.2018 s firmou GasNet, s.r.o. IČO: 27295567, Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem a pověřuje starostu obce podpisem této smlouvy .
11. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti na stavbu 16010-062746 VPIC Luká – Ješov, hasičská zbrojnice, s firmou CETIN, a.s., IČO: 04084063, se sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9 a pověřuje starostu obce podpisem této smlouvy.
12. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje posílení investičního fondu příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Luká prostředky rezervního fondu v částce 359.668 Kč.
Zastupitelstvo obce Luká schvaluje poskytnutí příspěvku příspěvkové organizaci ZŠ a MŠ Luká ve výši 81.332 Kč do Fondu investic. Poskytnutý příspěvek a posílení investičního fondu z rezervního fondu v celkové částce 441.000 Kč bude použito k úhradě investičních nákladů dle přílohy.
13. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje zveřejnění záměru o pronájmu pozemku par.č. 20/4, zahrada o výměře 208 m2 v k.ú. Luká, obec Luká.
14. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje zveřejnění záměru o prodeji části pozemků parc.č. 44/1, v k.ú. Střemeničko, obec Luká.
15. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje zveřejnění záměru o prodeji části pozemků parc.č. 44/1, v k.ú. Střemeničko, obec Luká.
16. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje nákup osvětlení na vánoční stromek v Ješově ve výši 6.000 Kč.
17. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje příspěvek na dárkové balíčky pro děti z Ješova ve výši 2.000 Kč.
18. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje prominutí nedoplatku za plyn pro rohový byt DPS Luká č. 20, umístěný na severozápadní straně budovy DPS.

František Lakomý
starosta obce

Bc. Jiří Navara
místostarosta

Milí čtenáři,

zdá se nám, že poslední roky utíkají nějak rychle. Není to tak dávno, co jsme Vánoční článek psali naposledy a věřili, že se blýská na lepší časy. Letošní rok taktéž nepřinesl mnoho veselých zpráv, ale my na Charitě se snažíme stále myslet pozitivně a za vším špatným hledat to dobré.

V průběhu roku jsme vás pravidelně informovali o aktuálním dění na našem středisku. Počátek roku jsme odstartovali Tříkrálovou sbírkou, která byla letos poprvé v online formě. Zúčastnili jsme se Potravinových sbírek, Litovelských slavností (z výtěžku jsme mohli zrekonstruovat společnou chodbu), proběhly také příměstské tábory v MC Rybička. Aby toho nebylo málo, na jaře jsme rozjeli anti-genní testování, ve kterém pokračujeme až doposud.

V první řadě plníme naše poslání a tím je služba milosrdné lásky. Podáváme pomocnou ruku těm, kteří si sami neporadí, a to například kvůli nemoci, stáří, handicapu, dluhové pasti nebo sociální nouzi, pomáháme zmírnit dopad nepříznivé rodinné situace. Všechny tyto služby můžeme provozovat i díky vám, vaší podpoře, solidaritě a sounáležitosti.

V roce 2021 jsme poskytli pomoc nejméně 500 lidem. Charitní pečovatelská služba se v průběhu roku postarala o 96 osob, domácí zdravotní péče o 300. V rámci Půjčovny kompenzačních pomůcek bylo zprostředkováno přibližně 130 pomůcek. Největší zájem převažuje stále o invalidní vozíčky, WC židle a chodítka všech typů. Charitní poradna Nedlužím pomohla 60 lidem s dluhovou proble-

matikou. Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi pomáhala 30 rodinám. Vloni jsme ve venkovních prostorách Charity umístili mobilní sociální zázemí pro osoby bez přístřeší, kterým díky tomu bylo umožněno poskytnutí základní hygieny. V tomto zařízení se taktéž nachází Charitní šatník, do kterého nám můžete po celý rok darovat oděvy a obuv všech velikostí, ložní prádlo a v omezeném množství i hračky a nádobí.

Nyní je období, kdy se aktivně připravuje Tříkrálová sbírka. Pokud nám to situace dovolí, koledníci vyrazí do ulic od 1. 1. 2022 do 16. 1. 2022. O přesném termínu vás budeme dopředu informovat.

I my zaměstnanci Charity projevujeme solidaritu s potřebnými - zapojili jsme se do projektu Vánoční balíček na Ukrajinu a uděláme radost 9 letě holčičce z Ukrajiny.

Závěrem bychom chtěli vyjádřit poděkování za veškerou vaši podporu. Děkujeme!

Jménem všech pracovníků Charity v Litovli vám přejeme šťastné a požehnané Vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Naše mateřská škola se na podzim 2021 potýkala s velkou nemocností dětí. I přes to jsme pro děti uspořádali akce, které se dětem velmi líbily. 10.9. měly děti možnost společně se školou setkat se s Armádou ČR a prohlédnout si techniku vojáků.

Zážitkový stan pro děti, kde se setkaly se zajímavým promítáním planet se uskutečnil 16.9.

Policie ČR 15.10. umožnila dětem prohlídku vozidel a přenášku pro děti v MŠ.

23.10. v sobotu byl uspořádán ve spolupráci s OÚ Luká lampionový průvod pro rodiče s dětmi. Děti dostaly dárky a měly možnost opékání špekáčků, kulisy pro Perníkovou chaloupku namalovaly žáci ZŠ. I přes nepříznivé počasí se lampionový průvod vydařil a účastnilo se ho téměř čtyřicet dětí.

V současné době vzhledem k daným opatřením nemůžeme uspořádat plánované akce v MŠ podle šablon III, což byla práce s Legem stavitelé města. Termíny akcí byly posunuty.

Pro děti připravujeme mikulášskou nadílku v MŠ. Sponzorem dárků pro děti je REMARK PLAST Bohuslavice, kterého si vážíme a děkujeme. Děti se těší na Ježíška, který donese spoustu dárků. Tímto děkujeme za sponzorské dary a za dobrou spolupráci panu starostovi obce Luká, Františku Lakomému a panu ředitelovi ZŠ a MŠ Mgr. Lukáši Vlčkovi.

Na závěr přejeme rodičům i dětem krásné Vánoce, hlavně pevně zdraví v novém roce 2022.

za kolektiv MŠ Luká
vedoucí učitelka Anna Zapletalová

JAVOŘIČSKÁ ŠKOLA HOSTILA VÝSTAVU O ODBOJI

Javoříčská škola v průběhu letošního roku hostila netradiční výstavu zaměřenou na významné téma z naší historie, která navazuje na úspěšný výstavní projekt z minulého roku, „Českoslovenští legionáři mezi námi“, připomínající 100. výročí jejich návratu do vlasti přes Sibiř. V prostorách javoříčské expozice jsme připravili netradiční výstavu „Československý odboj 1939-1945“. Právě v prosinci tohoto roku si připomínáme 80. výročí významné události československého odboje. Je jí realizace paradestantního výsadku, jehož účastníci mimo jiné uskutečnili v květnu 1942 atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Výstava tak přiblížila osudy lidí, kteří se zapojili do odboje, ať už jako účastníci domácího odboje nebo toho zahraničního. Přinesla i další méně známé pohledy na odbojovou činnost. Zaměřila se pak na působení odboje v regionu Olomoucka a Litovelska, včetně úlohy tzv. četnického odboje. Opomenuta nebyla ani významná osobnost místního domácího odboje legionář, četník a odbojář Jindřich Bombera, rodák z nedalekého Jesence na Konicku.

Snahou autorů výstavy nebyl jen suchý popis historických událostí, ale zájem přiblížení i méně známé stránky protinacistického odboje. Výstava si pak kladla za cíl na osudech regionálních osobností prezentovat široké veřejnosti roli těchto událostí na naše dějiny.

Výstava přinesla i autentické předměty ze soukromých sbírek pana Jiřího Vaněčka přibližujících tzv. četnický odboj. Projekt se konal za podpory Ministerstva obrany České republiky.

JUDr. Filip Žáček
Iniciativa pro podporu vypálených obcí z.s.

SLOVO ŘEDITELE ŠKOLY

Vážení čtenáři,

rád bych touto cestou ještě jednou vyjádřil poděkování panu starostovi, zastupitelstvu obce a dále všem, kteří se podíleli na realizaci přístavby nové MŠ a odborných učeben. Od mého posledního příspěvku do Lukovského zpravodaje, kde jsem o přístavbě psal, uběhla doba, po kterou byly dokončeny veškeré podstatné stavební práce a úpravy nutné pro její bezproblémové uvedení do provozu. Paní učitelky si každým dnem vybavují a zařizují nové třídy tak, aby dětem poskytl útulné a příjemné prostředí pro výuku, avšak s moderními prvky, což byl jasný záměr již od počátku realizace přístavby. Čekáme už jen na kolaudaci stavby, která se každým dnem blíží. Pevně věřím tomu, že kdyby proběhla ještě teď v prosinci, mohly by děti i paní učitelky dostat ještě jeden krásný vánoční dárek navíc v podobě výuky v nových prostorách již během ledna.

Dalším společným cílem zřizovatele školy a jejího vedení v nejbližší době je využití operačního programu IROP (Integrovaný regionální operační program – jeden z operačních programů, přes které se v ČR rozdělují peníze poskytnuté z evropských fondů) pro vybavení odborných učeben.

V souvislosti s přestěhováním se do nových prostor MŠ, budou stávající prostory MŠ k dispozici pro školní družinu, a následkem toho bude možné rozdělit jednu spojenou třídu na 1. stupni ZŠ do dvou samostatných, což je naším dalším dlouho očekávaným, avšak doposud neřešitelným úkolem. Vedení školy má již zajištěnou i posilu do pedagogického sboru.

Za všechny zaměstnance školy Vám přeji pevné zdraví, krásné prožití Vánočních svátků, hodně štěstí, osobní pohody a radosti v novém roce.

S pozdravem

Mgr. Lukáš Vlček – ředitel školy

ZE ŽIVOTA ZŠ A MŠ V LUKÉ

Jednou z prvních akcí v novém školním roce bylo dopoledne s příslušníky armády ČR. Akce byla určena především žákům, ale mohla se jí zúčastnit i MŠ a také široká veřejnost. Vojáci si pro nás připravili opravdu bohatý program. Žáci jednotlivých tříd se postupně střídali na několika stanovištích, kde plnili různé disciplíny, např. sedy-lehy, hod granátem na cíl, přenos zraněného, dále si mohli vyzkoušet střelbu z luku a spoustu legrace si užili především při plnění disciplíny – běh v pytli. Součástí programu byla i ukázka ochranných pomůcek a maskování v přírodě. Velký zájem byl také o ruční pěchotní zbraň-kulomet, pistol a samopal. Největší pozornost však vzbuzovala vozidla Pandur a Land rover, která mohli všichni důkladně prozkoumat a zájem byl opravdu veliký. Obrovský úspěch měla ukázka bojového umění studentů VSŠ a VOŠ MO z Moravské Třebové. Případní zájemci o studium na této škole tak mohli získat potřebné informace přímo od studentů a vyučujících. Dopoledne uběhlo velmi rychle, všechny disciplíny byly splněny a celá akce byla ukončena podáváním výborného guláše, který pro nás uvařili vojenští kuchaři.

Další významnou akcí na naší škole byl projektový den pro žáky 2. stupně, Olomouc 11. - 21. století v 11 bodech“. Akce se konala v Olomouci a proběhla formou exkurze po nejdůležitějších místech a památkách, kterou žáci absolvovali za doprovodu odborné průvodkyně a třídních učitelů. Žáci si na konkrétních příkladech připomněli a zopakovali učivo o základních znacích stavebních slohů a přímým kontaktem s památkami města Olomouce si tak uvědomili i historický význam tohoto města v našem regionu, ale i v rámci celého našeho státu.

Zajímavou akcí byla i exkurze v meteorologické stanici Luká, kterou v rámci hodin přírodopisu a fyziky navštívili žáci 8. ročníku. Zde je odborníci na hydrometeorologii provedli po celé stanici včetně venkovních pozemků a ukázali jim nejrůznější přístroje využívané k zjištění důležitých údajů, jež jsou zaslány do dalších odborných pracovišť a na jejichž základě se pak tvoří celková předpověď počasí na nadcházející dny.

Zatím poslední akcí naší školy byl projektový den pro žáky 2. stupně v „Pevnosti poznání“ v Olomouci. Jedná se o první interaktivní muzeum popularizace vědy na střední Moravě a patří do kategorie tzv. science center poskytujících neformální prostředí pro hravé objevování přírodních a společenských jevů. V muzeu jsou čtyři stálé expozice – Světlo a tma, Živá voda, Do historie a Rozum do hrsti, které si naši žáci měli možnost prohlédnout. Za nejzajímavější část popularizačního cen-

tra je považováno digitální planetárium, kde žáci pod vedením lektora zhlédli animační program o vesmíru, planetách a hvězdách. Zpestřením návštěvy Pevnosti poznání byl nejen kvíz na téma „Odpudiví nebo kouzelní“, o obojživelnících a plazech, v němž nejlepší řešitelé byli odměněni za svůj výkon drobným dárkem, ale zejména i malá ukázka některých živých představitelů. Na závěr si žáci ještě vyzkoušeli natočit krátké video o životě plazů.

Vzhledem k epidemiologické situaci a hygienickým nařízením byla zrušena většina sportovních akcí a soutěží. Jedinou soutěží, které se naše škola zúčastnila, byl pro žáky 8. a 9. tříd „Přírodovědný klokan“ pořádaný Přírodovědeckou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci, jehož cílem je vzbudit zájem žáků o studium technických a přírodovědných oborů. Nejlepšími řešiteli školního kola se stali Petr Vyroubal, Dušan Till a Michal Vlček.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Také v rámci školní družiny se konalo několik zajímavých akcí. V říjnu se uskutečnilo představení maňáskového divadla „Sluníčko“ pod vedením manželů Janečkových. První oddělení družiny zhlédlo pásmo pohádek a II. oddělení si poslechlo úžasnou besedu o výrobě loutek ze dřeva. Ukázky loutek a dřevěných výrobků se dětem moc líbily, ale nejvíce je zaujalo to, že si mohly rytí do dřeva samy vyzkoušet a navíc si každý mohl vyrobit malý talisman pro štěstí v podobě dřevěného kolečka a přívěsku na krk.

V listopadu proběhlo ve školní družině „Strašidelné odpoledne-rej masek“ Vstupenkou na akci byl jakýkoliv výrobek z papíru, ze dřeva, z přírodnin, který si děti doma samy nebo s pomocí rodičů vyrobily. Kromě různých strašidelných masek si děti přinesly i malé občerstvení v podobě domácích sušenek, perníčků, strašidelných prstů a jiných dobrot. Po představení všech strašidel si užily odpoledne plné her, soutěží a úkolů. Nejlepší výkony a masky byly odměněny diplomem a papírovou medailí.

Z důvodu nepříznivé epidemiologické situace došlo ke zrušení „Vánočního jarmarku“, který měl proběhnout na naší škole dne 13. 12. 2021. Děkujeme za pochopení a přejeme všem šťastné a klidné Vánoce.

Za ZŠ: Mgr. Jana Zezulová a Ilona Motřková

REMARKPLAST VÍTĚZÍ

Olomoucký kraj každoročně vyhlašuje **Ceny za přínos v oblasti životního prostředí**. Ovzduší, vodní zdroje, příroda a krajina - to jsou nedílné součásti životního prostředí, které nás obklopují, a o které bychom měli s láskou pečovat. I proto Olomoucký kraj oceňuje a zviditelňuje ty, kterým na stavu životního prostředí záleží.

Letošní ročník již byl třetím v pořadí. Lidé mohli prostřednictvím webových stránek cenykraje.cz vybírat z dvaadvaceti nominací. Odborná porota rozhodovala ve třech kategoriích, volila se také cena veřejnosti.

Jsmo velmi pyšní na to, že jedním z vítězů je i firma **Remarkplast, která získala cenu za významný počín v recyklaci a využití odpadů**.

Udílění cen proběhlo ve středu 20. října večer v lesnické škole v Hranicích.

PŘIPOJTE SE K NÁM
a buďte součástí špičky plastikařského průmyslu

Hledáme nové kolegy a kolegyně na tyto pozice:

- Obsluha homogenizačního síla
- Obsluha regranulačních linek
- Obsluha gavitrického stroje
- Operátor třídění
- Elektrikář

Tel: 582 383 680
prace@remarkplast.cz

SPRÁVA JAVOŘIČSKÝCH JESKYNÍ
Pro nadcházející sezónu 2022 hledáme nové spolupracovníky/brigádníky na pozici
PRŮVODCE V JAVOŘIČSKÝCH JESKYNÍCH

Požadujeme: aktivní přístup, komunikační dovednosti, spolehlivost, AJ výhodou

Nabízíme: práci s lidmi v neobvyklém prostředí, zajímavé ohodnocení, spolupráci na DPP/DPČ

JAVOŘIČSKÉ JESKYNĚ V „DOBĚ COVIDOVÉ“

Vážení čtenáři,

Rok 2021 se kvapem blíží ke svému závěru, chystáme se na nejkrásnější svátky v roce a všichni věříme stejně jako loni, že covidová smršť již snad brzy pomine. A pokud ne, naučíme se s ní normálně žít. Budeme věřit a doufat. Stejně nám nic jiného nezbyvá. Situace postihuje celou ekonomiku, firmy, jednotlivce, společenský i kulturní život.

Javoříčské jeskyně, stejně jako většina ostatních památek a kulturních objektů, již druhým rokem vzdoruje nepřízní osudu. Již dvakrát nás zastavil hromadný zákaz a jeskyně musely být pro veřejnost zcela uzavřeny. První uzávěra nastala od 12. října 2020 a předčasně tak ukončila naši sezónu. Horší bylo, že jsme mohli pro návštěvníky opět otevřít až od 1. června 2021 a celá jarní sezóna tak musela být věnována pouze údržbě objektů. Bez možnosti provádět návštěvníky krásným podzemním královstvím našich jeskyní. Po otevření jsme byli svázáni spoustou nařízení a omezení, která se velmi často – a celkem nepřehledně – měnila. Vstup do podzemí byl a stále je možný pouze s ochranou dýchacích cest, po dezinfekci rukou a s prokazováním bezinfekčnosti. Tyto skutečnosti samozřejmě vedly k opatrnému náběhu sezóny a k problematickým situacím při návštěvách „odpíračů nařízení“. Početnost návštěvníků v letních měsících se naštěstí blížila normálu, zejména díky velkému zájmu tuzemské rodinné turistiky. Individuální návštěvníci z Česka tvořili naprostou většinu, velice málo přišlo návštěvníků ze zahraničí a téměř úplně se také zastavily organizované zájezdy, včetně těch školních. Když všechny tyto vlivy sečteme, výsledkem je téměř 30% pokles v počtu návštěvníků proti předchozím „normálním“ rokům.

Mezinárodní speleologická unie vyhlásila rok 2021 Rokem jeskyní a krasu s mottem „Objev, poznej a chraň“. Účelem je více zdůraznit a přiblížit význam a jedinečnost jeskyní a krasových oblastí veřejnosti. Kromě toho, že kras ukrývá pro návštěvníky zajímavé a krásné vyzdobené podzemní prostory, je zcela unikátní i v jiných ohledech. Podzemí je zcela jedinečným biotopem, se zcela odlišným mikroklimatem, který obývají živočichové, jinde na Zemi se nevyskytující. Podle údajů světové organizace UIS se v krasových rezervoárech nachází až jedna třetina zásob

využitelné pitné vody, velice často velmi ohrožená znečištěním. Ochrana jeskyní i celých krasových oblastí je tak velmi důležitá pro ekosystém i celé lidstvo. Správa jeskyní v průběhu roku organizovala při této příležitosti několik doprovodných akcí. Jeskyně se zapojily do projektu netopyřil turistiky, který zaštiťuje Česká společnost na ochranu netopyřilů. V rámci tohoto projektu vznikl pracovní list pro školy a na základě dohody je možné uspořádat speciální tematicky zaměřené prohlídky pro školní děti. V Javoříčce v létě vystoupil – pod záštitou pana starosty obce Luká - dvakrát houslový virtuos Jaroslav Svěčený se svými hosty. Všichni, kteří si akci nenechali ujít, si z koncertu odnášeli bohatý kulturní zážitek. V srpnu se v Javoříčských jeskyních natáčel další díl oblíbeného pořadu České televize „S karavánem po Česku“ s moderátorem Alešem Hárou, který by se měl objevit ve vysílání na počátku roku 2022. Zhruba ve stejné době by se měl objevit v kinech celovečerní hraný film režiséra Romana Němce „Kam motýli nelétají“. Mnoho záběrů se natáčelo v nepřístupných částech Javoříčských jeskyní, v Olomouckém dómu a v dómu U hradu.

Turistická sezóna plná omezení, zákazů a epidemiologických opatření je za námi. Co je před námi, můžeme jen tak mlhavě tušit. Věřme, že zase bude líp. Všem a všude. Přeji všem čtenářům hlavně klidné a veselé Vánoce.

O PŘÍBĚHU KAMENICE

S přáteli a dobrovolníky nadačního fondu Mosty - Puentes se podařilo vyčistit pramen, který byl pohřbený pod starou skládkou. Spolu s pramenem se zrodil příběh Kamenice, psaný formou současné pohádky. Děti i dospělí totiž potřebují čas od času vstoupit do světa fantazie a posbírat ty kousky sebe, které ožívají lidské nitro a navrací světu barvy a vůně.

Když jsem se stala ve Střemeničku náplavou, připlulo se mnou i přání indiánských žen, abych našla starý pramen, u kterého země šepotá. Tak říkají domorodí lidé místům, která pro ně mají zvláštní význam. Říkají, že na takových místech ožívají síly přírody a občas někomu vypoví starý příběh. A tak jsem se vydala za vodou, vyvěrající v lesích Paní hory a Holého vrchu. Tedy v rokli nad starým dubem jsem moc vody nenašla. Spíš tam bylo moře odpadků. Od té chvíle jsem věděla, že musím tohle místo vyčistit a vrátit mu jeho krásu. A taky radost.

Další rok jsme na jaře stáli s lopatami a rýči. Pršelo a my jsme se jeden po druhém jako korálky na niti spouštěli do útrob rokle a pak jsme se zase vynořovali s rukama plnými starého odpadu. Na úbočích nám zpívaly ženy z kapely Živa o krásách země. Přijely z Moravskoslezského kraje, kam se podle vyprávění rodáka ze Střemenička pana Crháka už dříve odvezlo několik tatrovek černé skládky. Když jsme se odpoledne sešli u polévky, bylo nás kolem stovky. Místní i přespolní, rodiny s dětmi, skauti a přátelé nadačního fondu Mosty - Puentes. A pak se to stalo. Pramen se rozlil do údolíčka a voda mohla zase volně proudit. Všechny nás příběh Kamenice oslovil. Skoro jsme mohli cítit, jak si místo vydechlo.

„Poslouchej mě dobře, řekl kůň. Vydáš-li se teď se mnou na cestu, bude to už napořád. Už nebudou oddělené světy. Tam, kam se vydáme, není čas, jak ho znáte vy lidé. Není tam budoucnost, minulost ani přítomnost. Když tam se mnou vstoupíš, poznáš svůj sen.“ To je to, co holčička chtěla. Kolem ní létali motýli, voněly chrpy a kohoutci, byl slyšet hukot včel a zpěv ptáků. Kůň zaržal a holčička slyšela uvnitř sebe jeho otázku: „Půjdeš se mnou za svým snem?“ Chtěla, ale bála se. Posadila se u starého pařezu. Louka byla najednou plná dětí okouzlených vůní a hlasem země.

Hopsaly mezi světy a potkávaly se se svými kamarádky z říše rostlin, zvířat, ptáků, ryb a kamenů. Povídaly si s přírodními duchy a učily se poznávat celý svět. Na zářivé podvečerní obloze se rozlila

červánková barva, kterou nebe začalo psát své zprávy. Nastal čas poděkování.

„Ilustrovat Moničiny texty je vnořit se do hlubin imaginace. Umožňuje těžit obraz za obrazem. Naberte plnými dlaněmi mnohobarevné a stáje se otáčející korálky. Nechte je dopadnout a podívejte se, co vzniklo. Pokaždé to bude svět, kterému se nedá „porozumět“. Jde do něj jen vstoupit a vydat svůj počet. Já se o to pokusil ilustrací.“ Ladislav Grossmann se narodil 7. června 1961 v Olomouci. Studoval na SPŠ grafické v Praze obor grafická úprava tisku v letech 1975 -1979. Se svojí rodinou žije v Náměšti na Hané.

„Já nemám strach z něčeho,“ řekla dívenka a vydala se se setměním do lesa. Milovala ten čas, kdy už nebylo vidět, ale ještě nebyla úplná tma. Sedla si u lesa na kamenech a čekala až se setmí. Když byl úplný klid,

pustila se po zvířecích stezkách do lesa. Větve bříz jí rozčesávaly vlasy a hladily od ramenou až k pasu. Slétali se na ni noční motýli a občas jí ve vlasech uvízl lístek nebo větvička. Šla dál a najednou přímo vedle sebe uslyšela hlas.

„Co tu pohledáváš?“ zaznělo od pramene.

Seděli tam pan Kapradina s paní Kapradinovou a popíjeli spolu kapradinový čaj.

„Dneska jsem do něj přidala trochu hub. Dáš si s námi?“ zeptala se paní Kapradinová.

„Dám,“ řekla holčička.

Sedla si ke Kapradinovým a vyprávěli si o kapradinovém světě z říše rostlin.

„My rostliny vidíme jen svoje místo. Pozorujeme, kdo tudy chodí, a slyšíme, co si lidé myslí, jak se cítí a koho mají ve svém srdci. Sedávají u nás, aby našli klid, stejně jako ty. Žádný v nás ale zatím neviděl něco jiného než rostliny. Aby se s námi mohl někdo setkat jako ty, musí se nejdříve sám stát rostlinou a vstoupit do naší říše. To je ale možné pouze na pozvání. Zajímalo by nás tedy, kdo tě, milá holčičko, pozval. Už se to nestalo nejméně čtyři sta let.“

„Nevím, kdo mě pozval,“ řekla holčička, která cítila volání lesa a nevy-světlitelnou lásku ke všemu, co v něm žije.

Monika Michaelová je ženou, kterou kmen Kogi přijal, a začal jí předávat učení živé linie jedné z nejstarších civilizací na světě. V roce 2016 založila Nadační fond Mosty - Puentes, jehož dlouhodobým záměrem je sbírka na odkup a správu pozemků, které jsou v blízkosti míst s historickým a přírodním významem pro naši zemi i pro obnovení ekosystému i vnitřní rovnováhy lidí. Od roku 2018 žije a tvoří ve Střemeničku.

PŘÍBĚH KAMENICE JE NA SVĚTĚ.

Ne jen v ústním podání, ale už i v malé roztomilé knížečce. Pokřtěný vodou tří pramenů, vydává se z místa svého vzniku do srdcí všech, kteří ho pustí.

A co vy? Projížete si svůj příběh kamenice?

Dejte si ho ráno k snídani, zapijte douškem pramenité vody a nechte se unášet dnem. Anebo si přečtete kousek před spaním a uložte ho pod polštář. Čtete ho dětem a s dětmi. Čtete ho babičkám a dědům. Objednat si ji můžete na www.ptaciatielier.cz

Knížečka s Příběhem Kamenice nemá pevně stanovenou cenu. Můžete sami zvolit výši vašeho daru za dar, který prostřednictvím Příběhu Kamenice dostanete. **Přispějete na práci Nadačního fondu Mosty - Puentes, který dlouhodobě pracuje na vytváření mostů mezi kulturami a také mezi lidmi a krajinou.**

Pokud nás chcete podpořit přímo, číslo účtu je 2801403810/2010 www.mosty-puentes.cz

FOTBAL

Na podzim 2021 se naplno rozběhly soutěže mládeže olomouckého fotbalového svazu. FK Luká přihlásil do soutěže tým přípravy BST12, což je ročník 2012 a mladší. Protože však nebylo dost týmů ročníku 2012, sloučil OFS tento ročník 2012 s ročníkem 2011, hráli jsme tak v kategorii BST11. Zde je nutné konstatovat, že máme v týmu sice 3 hráče ročníku 2011 a 3 hráče ročníku 2012, ostatní jsou ale ročníky 2013 a mladší (11 kluků). Většina kluků tak mohla hrát o dvě věkové kategorie níže a celému týmu tak patří velká poklona za způsob, jakým se popasovali s mnohdy o dva roky staršími protihráči, což je u těchto dětí velmi znát.

Soutěže přípravků se hrají tak, že se na začátku sezony týmy rozloží do skupin po čtyřech týmech a každý tým uspořádá jeden domácí turnaj, na kterém hrají týmy každý s každým. Celkem tak děti odehrají za víkend 3 zápasy, dvakrát 15 minut, jeden turnaj hrají doma, třikrát zajíždějí na hřiště soupeřů. Tato první část probíhá v září. Po odehrání 4 turnajů se soutěž přeorganizuje tak, že se vytvoří nové čtyřčlenné skupiny s ohledem na výsledky první části tak, aby nově hrály mezi sebou lepší týmy a horší týmy. V říjnu tak probíhají další 4 turnaje.

Pro první část soutěže jsme dostali do skupiny týmy Tatrana Litovel, Sigmey Olomouc a SK Chválkovice. Bohužel nutno konstatovat, že tyto týmy byly nad naše síly a bylo vidět, že děti procházejí soutěžemi již delší dobu. První turnaj se odehrál 4.9.2021 v Litovli (Litovel 1:10, Sigma Olomouc 0:11, SK Chválkovice 2:3), následoval 11.9.2021 první soutěžní domácí turnaj v Luké, který jsem si pořádně užili a děti mohli mimo jiné sdílet šatnu s týmem Sigmey Olomouc (Litovel 0:12, Sigma Olomouc 0:10, SK Chválkovice 3:6). Třetí turnaj se konal ve Chválkovicích (Litovel 0:8, Sigma Olomouc 0:14, SK Chválkovice 1:6) a čtvrtý na Sigmě (Litovel 1:15, Sigma Olomouc 1:16, SK Chválkovice 2:7). Bohužel jsem všechny zápasy první části prohráli a s bilancí 0-0-16 jsme skončili ve skupině poslední. V některých zápasech, zejména s SK Chválkovice, jsme možná měli na lepší výsledek, kdy na prvním turnaji v Litovli jsme s nimi prohráli pouze o gól. Většinu zápasů jsme ale prohráli větším rozdílem a byla to pro nás velká škola. Jak pro kluky, tak pro trenéry. Zejména pro trenéry bylo velmi těžké děti motivovat a všichni jsme se tak těšili na druhou část sezony, která slibovala přijatelnější soupeře.

Do skupiny druhé části nám byly naložovány týmy Mladeč, Újezdu u Uničova a Štěpánova. Mladeč od začátku nad ostatními trochu fotbalově vyčnívala, ale i tak se většinou jednalo o vyrovnané zápasy. První turnaj druhé části proběhl 3.10.2021 v Luké a po prohrách s Mladčí (0:6) a Újezdem (1:5) přišla konečně první soutěžní výhra nad Štěpánovem (4:0). Druhý turnaj druhé části se uskutečnil 10.10.2021 v Újezdě, kde jsme odehráli, dle mého názoru, nejlepší zápas vůbec, kdy jsme porazili domácí Újezd 7:2, pak přišly ale prohry s Mladčí 1:6 a se Štěpánovem 4:8. Třetí turnaj se konal ve Štěpánově 17.10.2021, kde jsme bohužel vše prohráli (Mladeč 1:7, Újezd 1:5, Štěpánov 2:6). Před posledním turnajem v Mladči (24.10.2021) jsme provedli motivační akci „McDonald“, kdy měli chlápci slíbeno, že v případě alespoň dvou výher pozvou trenéry hráče do McDonaldu, kde si můžou dát co chtějí. Tato zoufalá motivační akce měla zázračný účinek. První zápas s Újezdem ještě borci nešťastně prohráli 1:2, ale bylo vidět, že bojovnost a přístup je na vysoké úrovni. Přesto vidina návštěvy McDonaldu brala za své, protože porazit Mladeč se nám dosud nepodařilo. Borci se však

vypjali k vynikajícímu výkonu a Mladeč na jejím domácím hřišti porazili 5:4. Pak zbývalo jen porazit Štěpánov, což si kluci nenechali vzít, vyhráli 3:1 a mohlo se slavit. Peněženky trenérů pak zažily průvan, kdy návštěvu McDonaldu jsme si všichni užili. Druhou část jsme zakončili sice na 4. místě, kvůli horším vzájemným zápasům se Štěpánovem s bodovým ziskem 12 bodů, ale na druhý Újezd jsme ztratili pouze 4 body. Vyhrála suverénně Mladeč se ziskem 31 bodů, kdy jedinou prohru utrpěli právě od našich borců.

Následovat bude jarní část sezony. Kromě návštěvy McDonalda jsme navštívili také ligový zápas SK Sigma Olomouc – FK Karviná, zahráli si přátelský zápas proti maminkám a trenérům a od začátku listopadu navštěvujeme halu ve Hvozďě, kde pokračujeme v tréninkových jednotkách. Kluci se schází v hojném počtu, v brance se střídá většinou Lukáš Nátr s Tomášem Huňkou. V poli hrají Dan Zapletal, Vojta Studený, Kuba Kovář, Honza Huňka, Vilda Juříčka, Kuba Špunda, Ruda Špunda, Šimon Kráčmar, Šimon Jedlička, Maťa Pavlíček, Pavel Snášel, Radek Machala, David Spáčil, Adrian Oračko a Tomášek Lipčei. Trénují Leoš Nátr, Marek Studený, Jakub Kovář a Marek Zapletal. S tréninkem brankářů v pomáhá Jan Burian. Všem trenérům a pomocníkům patří velký dík, stejně jako maminkám, které se střídají v praní dresů.

Napsal: Marek Studený

Zleva nahoře: Marek Zapletal (asistent trenéra), Jan Huňka, David Spáčil, Vilém Juříčka, Matyáš Pavlíček, Vojtěch Studený, Šimon Jedlička, Lukáš Nátr, Daniel Zapletal, Leoš Nátr (trenér)
Zleva dole: Jakub Kovář (asistent trenéra), Rudolf Špunda, Tomáš Lipčei, Tomáš Huňka, Marek Studený (asistent trenéra)

Stojící zleva: Miroslav Otáhal, František Vyroubal, Jan Konečný, Vyroubal, František Šišma, Antonín Spurný, Antonín Gryga, neznámý Dřepící zleva: Pavel Kuhn, Ladislav Motl, Ladislav Kuhn, Jaromír Fischer, Jaroslav Kovář a brankář Antonín Spurný řečený „malý Josef“
Fotografie z poloviny 60. let 20. století v archivu autora.

Na návsi v Luké se vždy nacházel poměrně veliký rybník. Já si jej pamatuji jen zmenšený, přesto poměrně velký- na délku 53 m a na šířku něco přes 40 m. Původně byl až tam, kde dnes stojí Vyrželovo (Hantošovo) humno. Břehy byly zpevněny velkými kameny, do rybníka vtékala převážně odpadová voda, především v severním rohu tekla hlavně močůvka z hospodářské budovy Spurných. Tam býval led velmi slabý nebo tam někdy nebyl vůbec. To byl nepříjemný smrádek, zvláště když tam někdo zahučel a co utopených puků tam bylo. Kolem rybníka rostly statné a nádherné smuteční vrby, jejichž větve dosahovaly až na hladinu rybníka – v létě pomáhaly špatným plavcům, v zimě způsobovaly větvičky spoustu pádů.

V létě jsme se v rybníce často koupali, ale hlavně jsme po něm jezdili v trokách (neckách) jež se velmi často převrátily. Nikdo se však neutopil, poněvadž rybník byl nejhlubší ve středu, kde byla hloubka něco přes metr.

Největší využití rybníku bylo v zimě, kdy po několika deseti stupňových mrazech byl způsobit k našemu dětskému řádění. Hned se zaplnil mládím, které zde začalo radostně rejdit. Někteří jezdili na bruslích- většinou to byly šlajfky (brusle upevněné na kožené boty kličkou), někteří už však měli brusle pevně přišroubované k botám. Mnozí neměli ani to a tak se u kraje rybníka jen klouzali. Většina kluků, ale i děvčata, se snažili naučit se bruslit. Ne všem se to dařilo a zdařilo. Tehdy se nikdo z rodičů nevěnoval pomoci svým ratolestem při pokusech o bruslení. Metody výuky se s různými výsledky měnily a vyvíjely. Já sám jsem byl na rozdíl od mého bratra pěkně nemehlo. Můj první vstup na led na bruslích podle toho vypadal. Nohy mi ujely, já padl na kostrč a navrch k tomu jsem narazil týlem hlavy o led, až se mi v očích zajiskřilo. Bolest to byla přišerná. Nemohl jsem zaostat za svými kamarády a následoval další pokus. Výsledek naprosto stejný. Domů jsem došel od sněhu mokrý, pěkně potlučený – a bruslit jsem ani náhodou neuměl. Druhý den – reparát- výsledek úplně stejný. Tu se mně zželelo jedné kamarádce (myslím, že to byla Dana Vyrželová (Poldinová), která mi poradila, abych to zkusel se sáněmi. Ty mi několikrát ujely, já ležel opět na ledě, ale postupně se to začalo lepší. Asi tak po třech týdnech jsem už po ledě obstojně drandil, ale žádná sláva to nebyla. Kdepak můj bratr- obul brusle, stoupl na led a jezdil, jakoby se s bruslemi na nohou narodil. Dokázal skákat i jednoduché skoky.

V této době (kolem roku 1955) byla ve vesnici skupina kluků přibližně o deset let starších jako my, která hrála hokej, a my mladší jsme je

nesmírně obdivovali. Pamatuji se, že velmi dobří bruslaři a hráči byli Pepík Vyrželů (Poldinů) a Franta Dokoupilů od rybníka. Jednu neděli měli hrát utkání s Loučkou. Ještě do nedávna jsem si myslel, že to byla blízka Loučka, ale ono šlo o Dlouhou Loučku. Do rána napadlo asi 30 cm dosti těžkého sněhu a bylo nutné jej odstranit. A tak všichni hráči, ale i my malí špuntí jsme se dali do práce za pomoci rozhrnovačů, lopat i saní. Do připraveného zahájení utkání byl rybník uklizen, ale naše vzory byly tak unaveny, že prohrály 7: 2. Pamatuji si jako dnes, že v naší brance stál Jaroslav Pluháček bez bruslí (neuměl totiž bruslit) a chytání mu také moc nešlo. Zklamání mezi námi malými bylo veliké a možná nás to víc mrzelo než samotné hráče.

Další rok však starší pro nás připravili ještě větší, nechtěné lákadlo. Natáhli mezi vrbami ocelová lana, na ně elektrické dráty snad s 20 – 30 reflektory. Trochu v rámci našich možností jsme jim pomáhali a za odměnu jsme se mohli podívat na první osvětlení zimního rybníka. To byla nádhera, rybník vystupoval z okolní tmy a led se jen blyštěl. To se to (když nám to dovolili) bruslilo. Jenže osvětlení se moc nevyužívalo. Elektřina se brala od Dokoupilů, a kdo to platil, dodnes nevím. Jisté bylo, že jsme se chtěli starším vyrovnat a tak jsme hokej mydlili, jak se jen dalo.

Vyrobili jsme si dřevěné branky, do nich jsme si upletli síť z konopného provázku (bohužel byly velmi prostupné) a trénovali i přes léto. Když se nám později podařilo zjistit opravdové rozměry branek, byli jsme velmi překvapeni, že naše branky jsou velmi úzké. Totiž rozměry branek jsme odkoukali z fotografií v novinách a časopisech. Ty byly pořizovány z úhlu a proto to zkreslení. Nám to však vůbec nevadilo, jen když byl pořádný mráz a mohlo se hrát.

Kdo byl v Luké nejčastěji hokejistou? Když nad tím tak uvažuji, docházím k závěru, že ti starší už toho nechali, protože si našli jiné zábavy a přišly kolikrát i existenční starosti. Kluci o něco starší než ročníky 45,46 neměli nikdy ke sportu a cvičení nějak blízko. Co měly děti na vesnici dělat? Sokol jako takový už neexistoval a také o něj mezi mládeží takový zájem jako dříve nebyl (celostátně vytvořená akce proti Sokolu). V létě jsme hráli různé hry – na zaháňku, na schovávanou, kluci floky a důlky. V lesích jsme hráli na četníky a na zloděje a další válečné hry inspirované 2. světovou válkou.

Zima to bylo lyžování, sáňkování, klouzání, stavění bunkrů ve sněhu, koulování, stavění sněhuláků a na ledě bruslení a pro kluky hokej. Z ročníku 45 byli velmi dobrými hokejisty Mirek Otáhalů z prostředka (Golonka), Vlastík Dokoupilů od rybníka, Tonda Spurných (Matysů) z Příhona. Z ročníku 46 byl výborný Jarda Kovářů a jeho bratranec Pepík Kovářů a z Kamenic Tonda Spurných (Krakonošek alias Farájs, malý Josef- pojmenovaný po výborném reprezentačním brankařovi Josefu Mikolášovi). Do této skupiny jsem se zařazoval i já. Z pozdějších ročníků to byl Fanouš Spurných (Pepšů), Honza Konečný, Rostík Kopečných a také bratr Jardy Kováře Mirek. Ze starších se k nám přidával jen Franta Stejskalů (Lanca). Byl to kluk neobyčejně pohybově nadaný, nejnadanější z nás všech. Bohužel rodinné prostředí způsobilo, že se ničemu pořádně nevěnoval, po smrti otce dům v Luké prodal, odstěhoval se do Litovle a v poměrně mladém věku zemřel. Protože neměl brusle, obstarali jsme mu krasobruslařské boty i s bruslemi. A tehdy se stala velmi komická příhoda, která Frantu do puntíku charakterizovala. Na rybníku v důsledku mrazů a přetížení ledu vznikaly v něm praskliny, které se i přes naše zalévání zvětšovaly. A jednou ve velmi vypjatém utkání, Franta prudce vystartoval za pukem, vjel však jednou bruslí do pukliny. Každý z nás by sebou praštil o led. Franta s neobyčejnou koordinací pohybu letěl vpřed, a pád ustál. Ale jak se snažil pádu zabránit, máchl hokejkou a urazil si u obou bruslí jejich špičky. A co dál? Franta bez obou špiček pokračoval ve hře dál, často však zakopával, ale utkání obětavě dohrál.

Na zimu jsme těšili nejen my, ale i někteří dospělí, kteří kolem rybníku bydleli. Mezi těmito příznivci byl největší fanda otec Jardy Kováře (č. 92). Nejen že jsme u nich branky vyráběli, ale též uskladňovali. Vždy nás příkladně povzbuzoval a držel nám palce. Nebylo divu, Jarda, až

zpočátku hrával na šlajfkách, hrál velmi dobře, ať to bylo v útoku nebo později ještě lépe v obraně. Později se k němu s dobrou hrou připojil i bratr Mirek. Pantáta Kovářů (tak se tehdy říkalo) někdy tak vehemenně povzbuzoval, že mu nestačily jen hlasivky a ruce, ale za velmi vypjatých situací vykopával pravou nataženou nohou až do výše pasu.

Byli jsme tak zapálení hráči, že hned po vyučování jsme doma odhodili tašky s učením a do tmy na ledě mastili hokej. Nejlepší to bylo v neděli. Mnozí jsme již v 9 hodin šli na led, rozbruslovali jsme se, shrnovali z hřiště sobotní sniž a čekali, až naši kamarádi, kteří chodili do kostela, přijdou. Pak se hrálo do 12 hodin. Ti, co bydleli nedaleko, se ani z bruslí nezouvali a šli domů na oběd, po něm s bruslemi na nohou šli znova na led a hráli až do úplné tmy. Tak to chodilo celou zimu, která tehdy začínala v půlce listopadu a končila v půlce března. Když jeden rok vůbec nezamrzlo (tuším, že to byl rok 1957), to bylo pro nás hotové neštěstí a my hráli za Kovářovým u Dudkového jen pěší hokej.

Protože většinou v té době padal sníh, byly problémy jak ho z velkého rybníka odstranit. Tu někteří bruslaři i hokejisté přestali mít o led zájem. Ale jak se uklidilo, vášeň je znova přemohla a byli na ledě coby dup. Nejhorší situace nastala, když napadlo trochu sněhu, přišla malá obleva, sníh se částečně rozpustil a pak zmrzl. Led byl tak hrbatý, že se na něm nedalo bruslit. Tehdy s Tondou (malým Josefem) jsme v ledě vysekali díru a začali pomoci kbelíků polévat hřiště. Když už jsme tak byli v půli, začali přicházet další a když už jsme končili, tak na hřišti byli už všichni a přidali svou ruku k dílu. Po zmrznutí nebyl led nic moc, ale po několika dnech se nerovnosti rozjezdily a mohlo se hrát zase naplno.

Zajímavé bylo rozdělování hráčů do dvou družstev. Nejčastější rozdělování proběhlo postupným výběrem dvou kapitánů. Toto bývalo nejspravedlivější. Jindy se všichni, kteří chtěli hrát hokej, postavili se do řady a rozpočítávali se na první a druhé. Vůbec, nejméně spravedlivý, byl odněkud přejatý způsob soustředění všech hokejek hráčů na půlce hřiště. Oba kapitáni pak vybírali postupně jednotlivé hokejky a tak došlo k rozdělení do družstev. Nevýhodou to mělo, že kapitán znalý hokejek účastníků si pochopitelně vybíral co nejlepší spoluhráče. Po dělení nastal losem výběr strany hřiště a vlastní utkání. Při větším počtu hráčů poslali kapitáni mladší na střídačku (na břeh) a většinou se střídali jen ti mladší a slabší hráči. Ti starší, a mnohem lepší, často odehráli celé utkání bez střídání. Výsledky byly často divoké a nebylo divu, že vítězové nastříleli až šedesát gólů. Velká většina útočných akcí končila gólem. Největší problém bylo získat z brankaře. Nikdy se nikomu do branky nechtělo, protože úloha to byla velmi nevděčná a navíc bolestivá. Brankaři neměli (až do pozdější doby) žádné chrániče a i když byla dohoda, že puk se může maximálně zvednout do výše kotníků, v zápalu boje se to často nedodržovalo. Nastal křik, hádky a mnohdy i malí brankaři z branky utekli a už nikdo nechtěl do branky jít. Nezbylo nic jiného než velkoryse branku odvolat a brankaře poposít, aby se do svatyně vrátil. Tato situace se během utkání několikrát opakovala a nejlepší metoda návratu do branky byla velká omluva a hlavně velká pochvala, jak brankař úžasně chytá. Branky jsme měli zpočátku jen ze dvou kamenů, později dřevěné a počátkem šedesátých let už z kovových trubek.

Někdy koncem padesátých let se vrátil domů pan Jan Konečný (č. 15) z Mohelnice a začal ve své dílně provozovat své řemeslo – uměleckou výrobu ozdobných pásů k lidovým krojům. Při výrobě používal hojně slabší filcové látky a měl poměrně hodně odpadu. A protože jeho syn Jan (Honza) také propadl kouzlu ledního hokeje, nebylo divu, že jeho otec byl velmi vstřícný našim aktivitám, nám tento odpad daroval a my si z něj začali vyrábět první primitivní chrániče. Na vesnici se objevilo několik šicích dílen, kde nepracovaly šičky, ale kluci-šiči. Zpočátku se velmi neoborně oháněli jehlami a nitmi, ale po nějaké době se výkony zlepšily a milí kluci se naučili několik stehů (což se ani ve škole nedařilo). Vyráběly se chrániče na holeně, lokty a ušily se první přilby na hlavu podle vzoru našich reprezentantů VI. Bubníka a V. Pantůčka. No jestli se originálům podobaly, o tom dnes velmi pochybuji. Ale přilby byly na hlavách a my jsme se cítili už úplně jinými hráči. Chrániče určitě

pomohly, už se mohlo zvedat puk pod kolena, ale především my kluci jsme se naučili šít, což se nám mnohokrát v životě vyplatilo.

Protože vzájemná utkání mezi lukovskými kluky nás už pomaloučku začala nudit a tak jsme své soupeře začali hledat mimo naši obec. První taková utkání se uskutečnila v duelech s osadami obce (Javoříčko, Veselíčko, Březina). Byly to souboje poněkud jiné než mezi vlastními. U osadníků bylo též několik dobrých hráčů (Albín Jedlička, Áda Pospíšil a Honza Jančí). Utkání přitáhla k rybníku daleko více fanoušků z řad dětí, ale i dospělých. Střetnutí končila vždy našim vítězstvím s výsledky 5:1 až 5:2 jednou dokonce 5:3. V jedné z řezí mi odešla samovyrobená hokejka a tehdy mě zachránil Honza Konečných torzem kanadské hokejky. Sehnala mu ji ostravská babička, která ji obstarala na zimním stadionu v Ostravě po mezistátním utkání Kanady s ČSR. Tehdy neexistovaly lepené a laminátem zpevněné hole. Tato kanadská hokejka byla vyrobena z rostlého jasanového dřeva a byla velmi pružná s velkou výdrží. Bohužel chyběla jí značná horní část čepele, takže výška čepele byla asi 5 cm. Puk přes ni při nerovnosti ledové plochy často přeskočil, ale měla tu výhodu, že se s ní dalo střílet golfákem, z čehož měli soupeři a především brankař ukrutný strach. Tak se na ledě v Luké objevila hokejka až z Kanady a první golfový úder. Že to byla hokejka pevná, o tom svědčí i to, že ač jsem s ní nakládal velmi hrubě, vydržela mi asi dva roky.

Hledali se další možní soupeři a tak v zimě 1959-60 jsme se rozhodli uskutečnit hokejový turnaj mezi třídami na tehdy osmileté škole. Bohužel měl velmi krátké trvání, protože se sehrál jeden a ještě neúplný zápas. My osmáci jsme měli největšího soupeře v sedmácích, kteří byli početně mnohem silnější a měli daleko větší možnosti výběru hráčů (existovaly dvě sedmičky). Utkání skončilo po dvou třetinách za stavu 17 : 2 a do třetí třetiny již sedmáci nenastoupili. Nikdo z nižších tříd už nechtěl v turnaji pokračovat, protože viděli beznadějnost svého počínání.

Mezi přihlížejícími fandý bývával často pan František Kotek (dříve majitel, později vedoucí obchodu s potravinami). Chtěl nám zajistit hokejový růst pomocí druholigového hokejisty, který tehdy tajně dojížděl za velmi šikovnou s. učitelkou, která bydlela u Dostálů. Na konec z toho nebylo nic, proč to jsme se nedověděli a dnes, kdy jsme už mnohem chytřejší, tak si můžeme jen domýšlet. Ale p. Kotek ve svých snahách nepřestával (snad, že dříve byl funkcionářem Sokola a jeho manželka byla učitelka, a ta jistě ráda viděla, že provádíme bohumilbou činnost). Přimlouval se u vedení tehdejšího JZD, aby nás trochu finančně podpořilo v naší snaze. A tak se stalo, že družstvo nám věnovalo 500 Kč za které jsme s Jardou Kovářovým v Olomouci koupili 15 nádherných ostře červených dresů s bílým olemováním a lampasy na rukávech. Žel první utkání v této nádhře se nám ani trochu nepovedlo a nedopadlo dobře. Výrazné barevné rozlišení spíš pomohlo soupeři než nám. Protihráči z Kovářova byli většinou dost starší a více fyzicky zdatní a používali zákroků, kterých jsme my nikdy ve hře nepoužívali. Nás zajímal puk, spoluhráči a soupeřova branka. Já sám jsem byl dosti citelně postižen, když při úniku mně protihráč strčil hokejku do bruslí a podtrhl mě. Nebyl jsem na takový zákrok připraven a výsledek tohoto faulu byl ten, že jsem si už do konce utkání nezahrál. Výsledek po období samých vítězství byl neslavný, prohráli jsme 2 : 5.

Naše vybavení pro hokej na vyšší úrovni bylo velmi nedokonalé. Především na to dopláceli naši brankaři (Tonda Spurných a Rostík Kopečných), kteří kromě odvahy neměli téměř žádné chrániče a když, tak soukromě primitivně vyrobené. Když jsme s Jardou studovali v Olomouci, tak jsme často chodili do prodejny se sportovními potřebami u Národního domu. Obhlíželi jsme, jestli se neobjeví něco z levné hokejové výstroje a protože jsme sami neoplývali penězi, mnohdy jsme si nějakou součástku výstroje zamluvili a až další týden po neděli zakoupili. První, co jsme koupili, byly brankařské betony, později vyrážekku, brankařskou vestu, lapačku a brankařskou hokejku. Pro zajímavost betony jsme zakoupili za 60 Kč, byly vyrobeny z hrubé látky a vycpány nějakou mořskou trávou, zástěra byla za 30 Kč a hokejka za

20 Kč. Dnes se zdá, že to bylo téměř zadarmo, ale tehdy to byly velké peníze, které jsme dostávali od Sokola, družstva a také jsme si většinu peněz vydělávali pořádáním tanečních zábav a prodejem alkoholu (to je paradox!!!). Jeden rok jsme velmi výhodně koupili 15 hokejek po 15 korunách. A jak se říká: levné=nekvalitní. Což byla úplná pravda. Z oněch 15 hokejek po utkání zbyly jen čtyři k další hře a v dalším utkání už nezůstala ani jediná. Stačila prudší přihrávka a čepel se odešla do nenávratna.

V tomto období (r. 1964) dosáhli hokejisté v Luké největší úspěch, ač k němu stačilo pouhou jedno vítězství. Získali jsme pohár Okresního výboru ČSM (Československé mládeže). Byl to rok poměrně teplý a nepadal ani moc snůh. Pamatuji si to velmi dobře, poněvadž v té době jsem se zúčastnil povinného lyžařského výcviku na PdF UP Olomouc. Většina mých spolužáků měla kurz přeložený na příští rok, protože na horách nebyl snůh. Jen nám, kteří jsme měli kurz na Švýcarském, se výcvik uskutečnil. Na Pradědu bylo tehdy jen něco přes 30 cm sněhu. První kolo turnaje se odehrálo počátkem února, zrovna v době konání mého lyžařského kurzu. Došlo ke střetnutí s hráči Cakova na jejich nastříkaném kluzišti. Slabý mráz způsobil, že led nebyl dostatečně promrzlý a tak se nezdálo, že se hráčům zařizly brusle do ledu a pak buď upadli, nebo po hřišti běželi. O našem vítězství rozhodl pouhý jeden gól. Po běžeckém souboji jsme postoupili do finále, které mělo proběhnout na kluzišti MŽ (Moravských železáren, které hrály tehdy krajský přebor). Počátkem března bez řádného tréninku jsme odjeli v ranních hodinách do Olomouce. Jaké překvapení na nás čekalo. Nedostavil se žádný ze soupeřů. A protože se kolem pohybovali hráči MŽ, převážně dorostenci, domluvili jsme si přátelské utkání. Po dvou třetinách jsme vedli překvapivě 5 : 3, ale zápas nakonec skončil naší porážkou 5 : 7. Projevil se náš tréninkový výpadek a hlavně soupeřovo družstvo bylo na poslední dějství posíleno několika hráči „áčka“ železáren. A tak do Luké doputoval „slavný pohár“, který byl vystaven na čestném místě MNV. Někdy v polovině sedmdesátých let byl vyžádán novou mládežnickou organizací SSM. Není mi známo, že by se o něj někdy později hrálo a kde skončil, to jen Bůh ví.

Další léta jsme se zapojili do nejnižší soutěže v okrese. Tehdy bylo poměrně dost vesnic, kde se hokej mistrovský hrál (dnes ani lidé nevědí, že se tam hokej hrával). Téměř všechna mužstva svá utkání odehrávala na stříkaných kluzištech. Na rybníku co si pamatuji, se hrálo snad jen v Křelově. Do naší skupiny byli zařazeni hráči z Dlouhé Loučky, Šumvaldu, Mezic a jeden rok i z Litovle. Náš největší problém byla absence regulérního hřiště s předepsanými mantinely. Nic takového jsme neměli a náš rybník nám mohl sloužit k tréninku, i když jsme už měli mantinely, ale pouze do výšky jednoho patnácticentimetrového prkna. Museli jsme tak všechna mistrovská utkání odehrát na soupeřových hřištích. Další velká nepříjemnost spočívala v nedostatku místních hráčů a tak jsme získávali spoluhráče z Kovářova, Hvozdečka, Hvozdu a Hradečného. Obtížné bylo se s nimi spojit (1 telefon v obci) a pak se pro ně zastavit. Jezdili jsme hasičskou Tatro 805 nebo družstevní Pragou V3S, které byly zakryty jen plachtami. Cesta na utkání někdy trvala skoro dvě hodiny a podle toho jsme po dojezdu vypadali. Zmrzlí jak precíli, ani jsme se nemohli prochládlí obléci do výstroje a zavázat si boty. Začínali jsme se zahřívát až ke konci druhé třetiny a to už jsme měli v brance 4 -6 gólů. Jen v třetí třetině se nám podařilo trochu zkorigovat naši porážku. Přesto jsme šli do každého utkání s novým odhodláním, ale se stejným výsledkem. Nebyl to jen porážky, ale někdy i tragicko-humorné situace. Při utkání v Litovli náš spoluhráč Franta Vyroubal (Kořínek) ze Hvozdu při své hektické povaze chtěl rychle střídát, nevšiml si nataženého lana, do něj narazil obličejem a byl o přední řezák chudší. A protože to uměl náležitě komentovat a tak z toho byl veliký smích. Ještě dlouhá léta na na tuto událost vzpomínalo. Nebo. V Dlouhé Loučce měli odpovídající dřevěné mantinely, jen trochu hůře upevněné. Ve svých řadách měli hráče, který snad vážil 120 kg. Dostal jsem se s ním do souboje u mantinelu a byl to souboj velmi nerovný (on 120, já 60 kg). Snažil se mě přispědřit na mantinel a otrávit mi hru. Bohužel

(pro něj) jsem stačil uhnout a on vrazil do mantinelu, byl z toho vedle a já toho hned využil a v rámci pravidel jsem jej srazil na led. Hned se ozvalo: „Franto, to si od toho skrčka necháš líbit!“ Ještě několikrát po mně šel, ale nikdy mu to nevyšlo. Až narazila kosa na kámen. My jsme měli ve svých řadách také hráče, který uměl hrát velmi tvrdě, ale čistě. Byl to Fanda Spurných (Pepšů). A ten s ním zametl. Když ty nájezdy loučský Franta na mě přeháněl, tak náš milý Fanda si na něj u mantinelu počkal, narazil jej na něj, že část hrazení se asi v délce 15m vyvrátila. Chvilí to trvalo, než uvedli mantinely do provozuschopného stavu. Místní Franta už v utkání nepokračoval, protože jak mu z počátku místní fandili, tak si po tomto střetnutí z něj dělali legraci, odešel na střídačku a po chvíli se ztratil i z ní.

Jak už jsem několikrát naznačil, velkým problémem bylo odpovídající hřiště. Rybník to bohužel ze známých důvodů nebyl. Bylo třeba vybudovat kluziště se stříkaným povrchem a regulérními mantinely. Naskýtala se možnost zakoupit mantinely z plexiskla, které vyřadil Slovan Bratislava, jenže za ně požadoval 10.000 Kč a ty jsme v žádném případě neměli. Takže díky snaze našeho kapitána se podařilo sehnat na pile v Bezděkově 2 vlečky odpadových prken (jedna zdarma, druhá za symbolickou cenu) a z těch jsme začali stloukat hrazení. Kde najít v Luké rovnou plochu a na ní nastříkat led? O tom by mohli mluvit naši předkové, když se dlouhou dobu snažili vybudovat sokolské cvičiště. Jediná možnost byla srovnat hřiště za tělocvičnou a prodloužit je na poli Spurných. V té době to nebyl problém, JZD to svolilo. Pomocí grejdrů (stroj na úpravu terénu při stavbě silnic) se uváděné pozemky odpovídajícím způsobem srovnaly. V té době vesnice neměla vodovod, a stejně by se z něj voda nemohla využívat. Proto se na srovnanou plochu ve fekálních vozech dovážela voda z obou lukovských rybníků. Toto se zcela neosvědčilo. Led byl nekvalitní a nikdy se na něm nehrálo. V příštím roce si jeden lukovský občan vypůjčil mantinely na betonování a od té doby se ztratila stopa našich mantinelů. Kluci už neměli chuť hrát hokej, protože byl po všech stránkách velmi nákladný, hráčů ubývalo a orientovat se na přespolní hráče, to nemělo žádnou perspektivu. Tito se žádné práce nezúčastňovali, přišli by si jen zahrát a ještě mívali plno připomínek a určovali, kteří jejich kamarádi (ač to mnohdy neuměli) budou hrát. Proto se v následujícím roce kluci, kteří ve vesnici zbyli, dali na kopanou. Ale to je jiná kapitola.

A kdopak to byl, který byl hybnou pákou hokejového dění? Hlavní stopu za sebou zanechal Mirek Otáhalů (zv. Golonka). Oproti nám měl tu výhodu, že byl stále doma v obci, pracoval v JZD a tam se dal sehnat různý potřebný materiál. My ostatní jsme pomáhali, jak to jen šlo, ale chodili jsme do škol a vraceli se až pozdě domů a později jsme byli po celý týden mimo domov. Mirek pracoval v dílně, uměl se ohánět svářečkou, bruskou a jinými nástroji a tak pro něj nebyl problém vyrobit první železné branky. Potřeboval jen pomocníka, který by části podržoval a on je mohl bezchybně svařit. V sobotu odpoledne jsme je svařovali v kovárně u Juříčků. Horší byla neděle ráno, kdy jsem měl celý obličej červený, na oči jsem téměř neviděl. Uhnal jsem si pěkný zánět spojivek. Mirek používal svářečskou kuklu a já, aby dobře díly držely, musel jsem se vždy chvíli podívat. Pak nebylo divu, že jsem tak dopadl. Mirek zařizoval nákladní auta od hasičů nebo JZD, pohonné hmoty do nich, někdy musel i vozidlo řídit. Organizoval zapojení přespolních do mužstva. Dokázal zařadit odkup kompletní hokejové výstroje pro celé družstvo od Sokola Haňovice. Zajistil a odvezl prkna na mantinely z pily v Bezděkově. Odváděl další, nezbytnou, zdánlivě drobnou činnost, bez které by náš hokej nemohl existovat.

Veliké díky M i r k u !!!!!!!!

Rokem 1968 končí éra organizovaného hokeje v Luké, a pokud se v Luké hokej ještě hrál, tak to byl jen hokej rekreační.

Autor: Jaromír Fischer, hráč č. 12 (zv. Bubník), Bouzov, srpen, prosinec 2015

HASIČI JEŠOV 2021

Vážení spoluobčané,

nastal adventní čas, blíží se nám vánoční svátky a také konec roku. Je tedy čas bilancovat a hodnotit... Pandemie koronaviru Covid 19, která v loňském roce vstoupila do našich životů, nám jej velmi ovlivnila a my doufali, že letošní rok již bude opět „normální“. Bohužel covidová opatření nám opět zkomplikovala naši činnost a nebylo možné v plném rozsahu uspořádat všechny naše akce.

První akcí letošního roku byl let čarodějnic vesnic, v květnu jsme postavili a poté káceli májku, tradiční zářijové Svatováclavské hody jsme spojili s drakiádou, dále proběhl říjnový lampionový průvod a v první adventní neděli jsme rozsvítili vánoční stromek a pro děti jsme uspořádali mikulášskou nadílku. Všechny akce byly menšího rozsahu a s menší návštěvností, což souvisí s „koronavirovou dobou“.

Pro děti jsme v letošním roce připravili také dvě tradiční akce. Stanování, které proběhlo v termínu od 2.7. do 7.7. Po celou dobu dětem přálo počasí a tak měly možnost strávit tyto dny aktivně. Mimo program na areálu jsme jim připravili i několik výletů – Olomouc (centrum Krokodýlek), Červenka – Nový Dvůr. V rámci stanování jsme vyrazili na věšlap se zastávkou v Mladečských jeskyních a zakončili jej malým občerstvením v Sobáčově, zpět na areál se děti svezly hasičskou cisternou. Na závěr pobytu proběhlo letní kino s promítáním pohádky – Princezna zakletá v čase. Další akcí pro mladé hasiče bylo tradiční soustředění v Ústřední hasičské škole Jánské Koupele. Zde jsme strávili poslední srpnový týden vyplněný bohatým programem. Jedním z jeho bodů bylo vyhlášení nočního poplachu – pátrání po pohřešované osobě a plnění úkolů na stanovištích, a to v areálu bývalých lázní Jánské Koupele. Splnění tohoto úkolu vyžadovalo velkou dávku odvahy, ale všechny děti to zvládly a plyšového medvěda v areálu našly.

Co se týče našich soutěžních kolektivů, tak bohužel v letošním roce jsme si museli dát opět nucenou pauzu a nevyběhli jsme ani na jedné hasičské soutěži. Pevně ale věřím, že v příští sezoně to bude lepší, opět bude možnost si zasoutěžit a také pořádat naši pohárovou soutěž.

Naše jednotka v letošním roce měla 7 výjezdů - tři požáry (osobní automobil, 2x RD) a čtyřikrát se jednalo o technickou pomoc – pokácení a odklizení stromu, který byl nalomený a nebezpečně nakloněn nad cestou do Javoříčských jeskyní, čerpání a čištění studny, dále pak likvidace obtížného hmyzu (sršní hnízdo) a záchrana agresivního zvířete z bazénu. Dále se naše jednotka zúčastnila taktického prověřovacího cvičení v Hradečné. Cílem cvičení bylo prověřit akceschopnost a součinnost jednotek při vyhlášení poplachu – požár rodinného domu. V rámci odborné přípravy absolvovali čtyři členové naší jednotky dne 14. září školení s názvem „Přívál 2021“. Toto školení zabezpečovalo Ministerstvo zemědělství, HZS Olomouckého kraje, Správa státních hmotných rezerv a Bezpečnostní rada Olomouckého kraje. Jednalo se o odbornou prezentaci a školení obsluhy mobilní úpravny vody. Cílem školení bylo ověření systému nouzového zásobování pitnou vodou při řešení krizových situací vyvolaných nedostatkem pitné vody pro obyvatelstvo způsobené kontaminací zdrojů pitné vody (např. po rozsáhlých povodních, suchu, atd.). Každý účastník obdržel protokol o zaškolení obsluhy. Dalším školením pro naše členy bylo seznámení se systémem

EPS (elektrická požární signalizace) ve firmě Remarkplast s.r.o., provoz Luká. Jedná se o systém hlásičů, které zajišťují včasnou signalizaci požáru. V případě vyhlášení poplachu budeme k ověření situace ve firmě vyslání krajským operačním střediskem spolu s profesionálními hasiči ze stanice Konice. Dále se naše jednotka v pátek 10. září zúčastnila a pomohla při pořádání setkání s příslušníky Armády České republiky, které se konalo u Základní školy v Luké. Po celý den byl pro účastníky připraven bohatý program.

V letošním roce jsme opět rozšířili naše vybavení a pořídili za finanční podpory obce a Olomouckého kraje benzínové a elektrické kalové čerpadlo. Za tuto podporu děkujeme. Každé takové vybavení zvyšuje naši akceschopnost a rozšiřuje možnosti pomoci našim spoluobčanům v různých situacích.

V neděli 19. září ve 12 hod. jsme uctili památku dvou dobrovolných hasičů JSDH Koryčany, kteří zahynuli při výbuchu plynu v rodinném domě. Jak jsem již zmínil, bohužel daná situace a „doba covidová“ nám nedovolila pořádat kulturní a sportovní akce, takže nezbývá než věřit, že se situace v příštím roce zlepší a budeme se moci vrátit zpět do normálního života, zase se setkávat na akcích a pobavit se. Na závěr mi dovolte za ješovské hasiče Vám všem popřát krásné svátky vánoční a do nového roku pevně zdraví, štěstí, úspěchy v soukromém i pracovním životě.

Lukáš Pluháček

naši jubilanti

LEDEN

Strupková Olga, Luká
Juříčková Anežka, Luká
Pluháčková Jarmila, Ješov
Pinkavová Marie, Luká
Malá Ludmila, Luká
Kvapilová Milada, Ješov
Řezníček Jaroslav, Luká
Brozová Marie, Luká

ÚNOR

Petr Josef, Luká
Zapletal Stanislav, Javoříčko
Paták Zdeněk, Veselíčko
Dvořáčková Jana, Luká
Malínková Alena, Veselíčko
Mrňková Marie, Luká
Vogl Ondřej, Ješov
Čepcová Agnesa, Luká
Chytilová Jiřina, Ješov
Škrabalová Zdeňka, Luká
Stražilová Věra, Luká
Rec Oldřich, Veselíčko
Prucková Bohumila, Ješov
Hufová Jiřina, Luká

BŘEZEN

Pešek Petr, Veselíčko
Řezníčková Ludmila, Luká
Havlíčková Milada, Březina
Voglová Josefa, Ješov
Kopečný Jindřich, Luká
Múdra Anna, Ješov
Jurníčková Marie, Luká
Poulíčková Dana, Ješov
Mikulková Emilie, Luká
Effenberger Zdeněk, Ješov

rozloučili jsme se

Oldřich Studený – Luká

narodili se

Tomáš Flodr – Luká
Mia Komárková – Luká
Barbora Vitásková - Javoříčko

DĚKUJEME
VEDENÍ FIRMY DCD IDEAL SPOL. S R.O.,
ZEJMÉNA PANÍ EVĚ KUBOVÉ,
ZA POSKYTNUTÍ RESPIRÁTORŮ
PRO OBYVATELE DPS LUKÁ.

*Příjemné prožití vánočních svátků a
úspěšný nový rok 2022 přeje
obec Luká*

LUKOVSKÝ
ZPRAVODAJ

Lukovský zpravodaj, číslo 4/2021 // Čtvrtletní obecní zpravodaj obce Luká.
Vydavatel: Obec Luká, Luká 80, 783 24 Slavětín
IČ: 00299171 // Registrace: MK ČR E 21378
Vyšlo 14. 12. 2021 // Neprodejné